

PÍSEMNÁ PŘÍPRAVA

Název předmětu: Taktika dělostřelectva
Garant předmětu: kpt. Ing. Jan IVAN, Ph.D.
Zpracoval: kpt. Ing. Jan IVAN, Ph.D.
Téma: T18: Targeting (2p + 2c)
Vzdělávací cíl: Charakterizovat proces targetingu pozemních sil v rámci procesu plánování a řízení palebné podpory úkolových uskupení.

Obsah:

- 1) Definice targetingu
- 2) Funkce (metodologie) targetingu
- 3) Targeting pozemních sil a plánovací a rozhodovací proces
- 4) Doporučená literatura

1) Definice targetingu

Targetingem se rozumí **proces výběru a stanovení priority cílů a odpovídajícího způsobu působení na cíle** v souladu s operačními požadavky a schopnostmi jednotek. **Targeting pozemních sil** je nedílnou součástí plánovacího a rozhodovacího procesu a je zaměřen na pozemní operace **na stupni brigáda** (na bázi brigádního úkolového uskupení) **a vyšší**.

Tento proces podporuje velitele v jeho rozhodnutí. Je využíván v celém spektru operací a zaměřuje se na aspekty, které povedou k úspěšnému dosažení cílů operace (bojového úkolu) stanovených velitelem a to s minimálním použitím síly a s maximálním účinkem. Účelem targetingu je účinné a efektivní využití vlastních zdrojů.

Z hlediska bojové podpory je targeting nápomocen prvkům bojové podpory k zabezpečení činnosti vojsk vzhledem k mobilitě, k ochraně vzdušného prostoru, civilně-vojenské spolupráci, psychologickým operacím, zpravodajskému zabezpečení, elektronickému boji, k ochraně proti ZHN a průmyslovým nebezpečným látkám. Z hlediska dělostřelectva a palebné podpory druhů vojsk je tento proces využíván k palebnému plánování a k plánování a synchronizaci (koordinaci) palebné podpory.

Výsledkem TARGETINGU musí být i náležité zvážení vedlejších (kolaterálních) škod nebo dodatečných účinků. Účinky se mohou rozšířit a vytvořit neúmyslné důsledky, obvykle ve formě škod nesouvisejících s vojenským cílem. Plánování musí zvážit riziko neúmyslných důsledků podle běžného postupu s ohledem na Zákony ozbrojeného konfliktu (LOAC) a Pravidla pro vedení boje (ROE).

2) **Funkce (metodologie) targetingu**

Metodologie Targetingu je založena na čtyřech funkcích:

- a) rozhodnutí (decide)
- b) zjišťování a sledování (detect)
- c) působení (deliever)
- d) hodnocení (assess)

Metodologie targetingu se označuje zkratkou D3A.

Jednotlivé funkce targetingu se navzájem prolínají. Jedná se o racionální a opakující se proces. Principy targetingu se využívají bez ohledu na složky sil a podmínky operace.

Funkce rozhodnutí (decide)

Funkce rozhodnutí (decide) je výchozí částí cyklu. Tato funkce je nápomocná při stanovení priorit pro sběr informací a účinné plánování. Uskutečňuje se zpravidla souběžně s úsilím štábu při hodnocení a shromažďování zpravodajských údajů.

Tato funkce se skládá ze šesti prvků:

I. Určení druhu cíle

Podle operačních požadavků velitele uskupení probíhá selekce cílů na základě sběru zpravodajských informací a zpracování cílů podle důležitosti. Druhy cílů a jejich kategorie závisí na charakteru operace a na rozsahu požadovaných účinků.

II. Určení prostoru cíle

Do úvahy se bere celkový prostor operace včetně omezení, jakými jsou chráněné prostory.

III. Stanovení přesnosti cíle

Z takticko-technických možností průzkumných prostředků a palebných systémů, které působí na cíle (které jsou k dispozici), vyplynou také jejich omezení, která se musí stanovit. Tato omezení a možnosti se uvádějí ve standardizované tabulce standardy výběru cílů (Target Selection Standard –TSS). Je důležité sladit dostupné prostředky ISTAR a palebné prostředky pro působení na cíle v rámci operace.

IV. Vstup do plánu sběru zpravodajských informací

Účelem vstupu targetingu do plánu sběru zpravodajských informací je poskytnutí informací kam zaměřit úsilí a pozornost průzkumných systémů. Tímto vstupem budou identifikovány priority cílů, jakým způsobem by mohly být zjištěny a zda se požaduje sledování cíle.

V. Stanovení kritérií vyhodnocení škod způsobených z bojové činnosti (Battle Damage Assessment – BDA)

BDA je včasné a přesné hodnocení účinků použití letálních nebo neletálních prostředků proti cílům. V rámci úkolování jednotlivých prostředků je nutné rozhodnout, které z nich budou provádět také hodnocení působení na cíl a stanovit stupeň dosažení kritérií pro BDA. Na

tomto základě je potom možné zhodnotit, zda působení na cíle (letální i neletální) bylo účinné a podle požadavků velitele.

VI. Vypracování matice vedení přepadu (Attack Guidance Matrix – AGM)

Matice vedení přepadu je určena k tomu, aby umožňovala rychlá rozhodnutí o přepadech prováděných v průběhu operací. Vypracování AGM je vyvrcholením rozhodovací fáze cyklu. AGM se zpracovává pro každou fázi operace. Přiděluje prostředky pro vedení přepadů cílů a usnadňuje budoucí taktické a logistické plánování. AGM může stanovit požadavky na sledování cíle.

Funkce DECIDE by měla odpovědět na tyto otázky:

- Jaké cíle by měly být zjištěny a ničeny?
- Kde se budou nejčastěji nacházet?
- Jaký prostředek pz bude nejvýhodnější?
- Jak budou tyto cíle ničeny?
- Je požadováno vyhodnocení účinků paleb a je proveditelné?

Výsledný produkt této funkce je seznam vysoce užitečných cílů (High Priority Target List – HPTL), který bude indikovat (signalizovat) prioritu (pořadí důležitosti) cílů na které je požadováno působení pro každou fázi operaci (boje).

Počet cílů v této tabulce (tomto dokumentu) by neměl být nadměrný (přehnaný).

Funkce zjišťování a sledování (detect)

V průběhu této funkce zpravodajské prvky štábu dohlížíjí a koordinují prostředky plánu sběru zpravodajských informací. Podstatné je, aby veškeré dostupné přidělené systémy (od nadřízeného, podřízených jednotek, sousedících jednotek) byly využívány účinně a efektivně. Mělo by se vyloučit zdvojování úsilí, pokud se nepožadují potvrzené informace o cíli.

Zvlášť důležité cíle (High Priority Target – HPT) se musí zjišťovat včasným přesným způsobem. Shromažďované a zpracované informace se podle potřeby využívají pro aktualizaci a doplnění seznamu zvlášť důležitých cílů (HPTL) a AGM. Sběr zpravodajských informací by měl být nepřetržitý. Praktickým použitím této funkce je realizace plánu sběru zpravodajských informací.

Funkce SLEDOVÁNÍ doplňuje funkci zjišťování, avšak odlišuje se od ní, jelikož sledování cíle vyžaduje zvláštní postupy řízení. Sledování cílů bude schváleno v průběhu fáze rozhodnutí a bude vyjádřeno v AGM. Jakmile jsou jednou zjištěny zvlášť důležité cíle, na které se nemůže ihned vést přepad, ale jsou na ně plánovány přepady v pozdější fázi anebo potřebují ověření, musí se sledovat. Průzkumné prostředky, úkolované pro sledování, nebudou schopny plnit jiné úkoly. Při obdržení informací o novém cíli, v průběhu realizace sběru zpravodajských informací, se tento cíl vkládá do seznamu cílů a v případě potřeby je provedena jeho analýza. Je důležité, aby o cíli byla předána úplná hlášení.

Tato funkce by měla odpovědět na tyto otázky:

- Kde jsou cíle?
- Kdo nebo co může zjistit, lokalizovat cíle?
- Jaká přesnost zjištění cíle bude požadována na jeho působení?
- Jak dlouho budeme požadovat působení na cíl od doby jeho zjištění?

Hlavním realizátorem funkce zjištění a sledování je skupina S – 2. Jejím výsledným produktem v rámci této funkce jsou zpravodajské a průzkumové plány sběru informací a standardy pro výběr cílů (TSS).

Funkce vedení přepadu (deliver)

Hlavní činnost v průběhu funkce provedení je působení na cíle za účelem dosažení požadovaného účinku podle AGM. Vyčlenění letálních prostředků k ničení konvenčních cílů může být relativně jednoduché, zatímco řízení použití neletálních prostředků se může ukázat jako obtížnější. Důležité cíle se mohou vyskytnout i mimo plánovací a rozhodovací proces. Tyto cíle se zpracovávají stejným způsobem jako plánované HPT. Cíle, které nejsou zahrnuty v HPTL, se nejprve vyhodnotí a následně se vymezí kdy na ně působit (vést přepad).

Konečným taktickým rozhodnutím je potvrzení výběru příslušných prostředků pro působení na každý cíl podle AGM. Pro plánované cíle se toto rozhodnutí učiní v průběhu funkce rozhodnutí. Provedením kontroly bude zajištěno, že vybrané prostředky jsou dostupné a mohou působit na cíle podle plánu. V případě zjištění, že tomu tak není, musí skupina targetingu určit nejvhodnější dostupné prostředky pro působení na vybrané cíle. V některých případech se může použít více než jeden prostředek pro přepad stejného cíle.

Funkce vedení přepadu by měla odpovědět na následující taktické a technické otázky:

Taktické otázky

- Kdy by mělo být na cíl působeno (proveden útok)?
- Jaký je požadovaný účinek?
- Jaký (palebný) systém (s letálním/ neletálním účinkem) by měl být použit?

Technické otázky

- Jaká (druh) jednotka bude vést útok (působit na cíl)?
- Jaký počet a typ (druh) munice bude použit?
- Jaká je reakční doba útočících jednotek (jednotek působících na cíl)?

Skupina Targetingu určuje (vymezuje) jakým způsobem bude proveden palebný přepad (palebné působení, útok) na každý cíl. Do úvahy by měly být brány všechny možné prostředky útoku. Cíle, na které budeme působit, by měly optimalizovat schopnosti:

- lehkých a těžkých pozemních sil,
- útočných vrtulníků,
- prostředků nepřímé palby (dělostřelectvo, minomety),
- ženijní jednotky (countermobility),
- přímou leteckou podporu (CAS),

- EB,
- psychologické operace,
- civilní záležitosti,
- klamání,
- PVO.

Funkce hodnocení (assess)

Hodnocení je závěrečnou funkcí targetingu a spočívá ve stanovení účinnosti přepadů na vybrané cíle. Hodnocení probíhá nepřetržitě, jakmile je provedeno působení, a jsou známy výsledky působení. Bojové hodnocení zahrnuje hodnocení škod způsobených bojovou činností (BDA), analýzu účinnosti munice (Munitions' Effect Analysis – MEA) a doporučení protiopatření.

Za vypracování BDA všeobecně odpovídají zpravodajské prvky štábu. MEA je vyhodnocení účinnosti vybraného systému pro vedení přepadu a je všeobecně operační funkcí štábu. Kombinace BDA a MEA poskytuje štábu požadované informace pro podporu rozhodnutí velitele.

3) Targeting pozemních sil a plánovací a rozhodovací proces

Plánování operace je jedním z nejdůležitějších aspektů úspěchu v operaci. Znalost místních podmínek, terénu a zpravodajského hodnocení je klíčem k detailnímu zplánování operace a následně k jejímu provedení. Zhodnocení prostoru operace, vlastních sil a prostředků nám indikuje schopnost daného úkolového uskupení splnit úkoly stanovené velitelem. V procesu targetingu jsou informace o zjištěných cílech využívány k analýze a následnému přiřazení k prostředkům, které provedou sledování, působení a poté hodnocení letálních nebo neletálních účinků na cíle.

Plánovací a rozhodovací proces je určen k vytvoření synchronizace činností jednotek v operaci, jejich zabezpečení a doplňování. Plánovací a rozhodovací proces se s procesem targetingu navzájem prolínají a doplňují. Za targeting na každém stupni velení odpovídá velitel. Proto je důležité, aby vydal pokyny pro plánování ke zpracování cílů a stanovil jejich priority. Velitel může delegovat pravomoc řízení targetingu na příslušníka štábu s odpovídajícími zkušenostmi. Pro koordinaci, časové sladění a realizaci procesu targetingu se vytváří pracovní skupina targetingu (Targeting Working Group – TWG).

V každém štábu se vytváří pracovní skupina targetingu, jež plní úkoly související s targetinkem (dále jen „skupina targetingu“). Členy skupiny targetingu musí být zástupci zpravodajského, plánovacího, operačního oddělení (včetně zástupců palebné podpory) a právník. Skupina targetingu může být v případě potřeby rozšířena o další specialisty štábu (druhy vojsk). Podrobné složení skupiny targetingu závisí na organizačních požadavcích a může se odlišovat podle stupně velení. Tato skupina se na úrovni velení BÚU vytváří ad hoc. Skupinu targetingu je nutné vytvořit účelně a koordinovat ji po celou dobu operace (úkol). V podmínkách AČR je při tvorbě skupiny nutné uvažovat v mezích daných organizační

strukturou, personálním obsazením prvků míst velení a zabezpečením směnnosti v úkolovém uskupení. Důstojníci štábu musí znát plánovací a rozhodovací proces a musí být schopni zpracovávat vstupní informace tak, aby je mohli přenést ve formě příspěvků do plánu velitele, jeho rozkazů a nařízení.

Porada skupiny se řídí dle pokynů NŠ nebo důstojníka pověřeného řízením targetingu a slouží k integraci targetingu v rámci plánovacího a rozhodovacího procesu. Účelem porady je přes funkce targetingu synchronizovat bojovou sílu jednotek a prostředků. Provádí se verifikace a aktualizace cílů, přidělení prostředků pro působení na určené cíle a úkoly prostředkům ke sledování a hodnocení účinků v cíli. Hlavním úkolem je vést a aktualizovat dokumentaci targetingu zaměřenou na úkol a záměr velitele v operaci. Četnost porad se řídí bojovým rytmem a operační situací.

Doporučená literatura

Základní

Děl-1-1, 2018. *Bojové použití dělostřelectva armády České republiky*. Praha: Ministerstvo obrany ČR.

AJP-3.9 Allied Joint Doctrine For Targeting, Edition A, Version 1, NATO NSO, 2016

Pub-55-14-01, 2018. *Formalizovaná dokumentace pracovišť koordinace a řízení palby dělostřelectva Armády české republiky*. Vyškov: Odbor doktrín VeV-VA.

Pub-35-11-02 Taktika čety. Vyškov: Správa doktrín ŘeVD, 2008. - kniha 1, kapitola 2 *Velení čety a její řízení*.

WIRTH, Michael, 2017. *Joint Fire Support: Handbook for planning & co-ordination*. Edition 3.2. Austria.

STANAG 2285 *Land Targeting* , Brussel: NSA May 2006.

Doporučená

ŘeVD. *Pravidla střelby a řízení palby pozemního dělostřelectva (dělo, četa, baterie, oddíl)* [Pub-74-14-01], Vyškov: ŘeVD, 2007, 256 s.

AJP – 3.9 *Allied Joint Doctrine for Joint Targeting*. RD 1, Brussel : NSA, May 2007.

GOLIAN, M. J. *Spojenecká doktrína společných sil pro targeting společných sil*. [Studijní text], S - 2740 , 1. vydání. Brno : UO, VSk UO, 2007, 86 s.

GOLIAN, M. J. *Implementace Targetingu pozemních sil v AČR*. [Studijní text]. S-2800, 1. vydání. Brno : UO, VSk UO, 2009. 80 s.